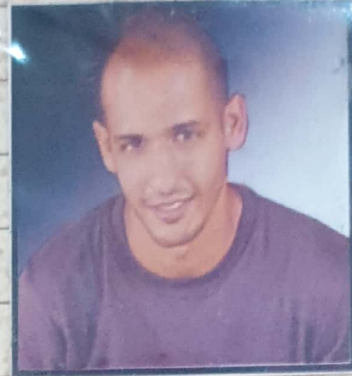

רס"ל עמרן עמית

7246190

בן ברכה ויואל

נולד ב- י"ט בסיוון תשמ"ג 30.5.1983

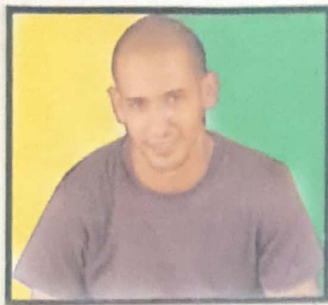
התגייס לצה"ל ב- 24.11.2002

שרת בסיירת גולני ובסיירת "אגוז"

נפל ב- ט' באייר תשס"ז 27.4.2007

בעת שירותו הצבאי.

קורות חיים - רס"ל עמית עמרן

"חסד נאמת נקגשו, צדק ושלום נשקו" (תהלים פ"ה)

עמית, בן לברכה ויואל, אח ליוגב ועידן.

נולד בכרמיאל בבקעת בית הכרם בי"ט בסיוון תשמ"ג 30/5/83.

גדל והתחנך בכרמיאל בבית ספר ממ"ד מוריה ובחט"ב אמי"ת. את לימודיו התיכוניים סיים בישיבה תיכונית "פרחי אהרון" בקרית שמואל. עוד בהיותו בתיכון חלם להגיע לסיירת גולני.

לאחר סיום לימודיו בישיבה התיכונית לפני גיוסו לצה"ל, למד שנה אחת בישיבה הגבוהה "אור וישועה" בצורה שאנן שבחיפה. במהלך לימודיו בישיבה הגבוהה התאמן עמית "ביחידה לקראת גיוס" כהכנה לשירותו הצבאי ביחידה קרבית.

בהמשך התגייס עמית לצה"ל בתאריך 24/11/02 לסיירת גולני, היחידה המובחרת של חטיבת גולני.

בהיותו בשירות סדיר בסיירת גולני שימש כלוחם והשתתף בפעולות ובמבצעים רבים.

בשל כישוריו הרבים התמנה עמית לקצין אמל"ח בסיירת גולני. לאחר שסיים את השירות הסדיר, המשיך בשירות קבע כקצין אמל"ח ביחידת "אגוז". בתפקידו כקצין אמל"ח תכנן וביצע פרויקטים גדולים וחשובים ליחידות בהן שרת ולמערך הלחימה בצה"ל. אמצעי הלחימה שהשיג למבצעים שונים, הצילו חי אדם במקרים רבים.

את תפקידו ביצע באהבה ובמסירות רבה ובדאגה לחייליו וליחידה.

מפקדיו, פקודיו וחבריו ליחידה מספרים "על המסירות האין סופית והדבקות עד להשלמת המשימה". "בכל משימה בלתי אפשרית בא עם שלל רעיונות יצירתיים ודמיוניים ועושה אותם כדבר מובן מאליו". "האיש שאליו פונים בכל בעיה ובקשה, דואג לחייליו ולא חוסך מזמנו הפרטי למען היחידה". "שואף להביא את היחידה לקדמת הטכנולוגיה, אדם הגון וישר, עדין נפש, היה אוזן קשובה לכולם". "צנוע, נעים בהליכותיו ומכבד את הזולת". "אדם ציוני ושורשי שנתן הכול לטובת העם והמדינה".

נפל במילוי תפקידו בט' אייר תשס"ז 27/4/07 ונקבר בבית העלמין הצבאי בכרמיאל.

הותיר אחריו הורים, אחים: יוגב ועידן, סבא וסבתות, משפחה וחברים רבים.

עמית כשמו כן הוא, חבר וידיד. אהוב על כולם, טוב לב, חכם, אהב ליהנות, אהב לתת מעצמו ומהידע שלו לאחרים.

עוד בילדותו היה ילד יצירתי, חברותי, סקרן, שובב ועליז. אהב לטייל ולבלות.

עמית התאפיין בתכונות מיוחדות:

חסד ונתינה

משחר ילדותו, צדקה ונתינה היו אחד מעמודי התווך של חייו, והכי חשוב לתת תמיד בחום, בחן ובחיוך. כל אדם שפגש את ידו לצדקה ועזרה נענה בחיוב וברוחב לב. הייתה בו רגישות רבה לאנשים נזקקים וחלשים.

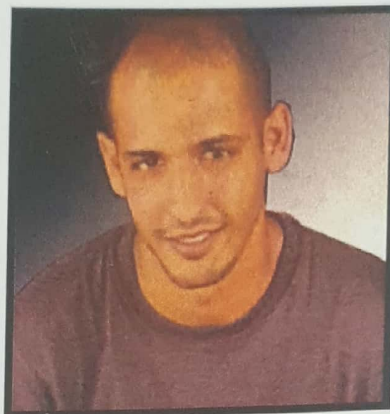
ביסודי ובתיכון תמיד השתתף בפעילויות חברתיות והתנדב להתרים לעמותות שונות, כגון: אק"ם, חולי סרטן וכדומה.

יחידת אגוז

פלס"ר

עמרן עמית ז"ל

ילדותו של עמית

כתינוק עם אמא

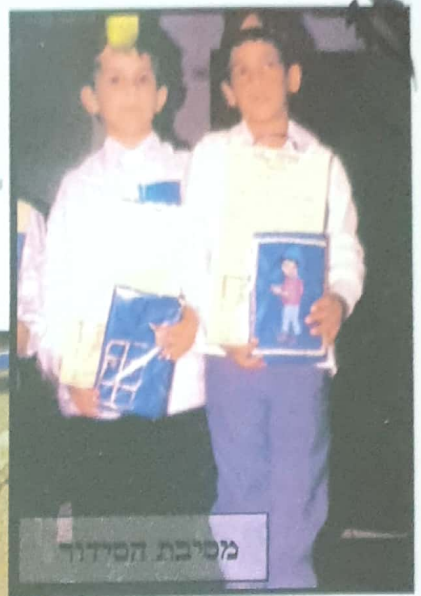
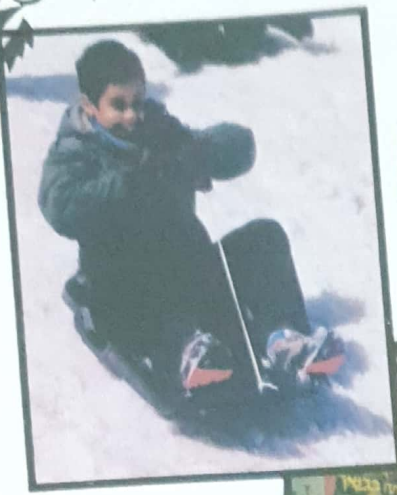
יום-הולדת בגיל 3

ברית המילה של עמית

בטיולים וחגים

מסיבת הסידור

תחרות הסוכה הנאה-עם ראש העיר

יום-הולדת

מחפש בפורים

חנוכה בגן

בחרמון

אנחנו שמחים מאד
על ידך

זיגאת
בר-
המצווה

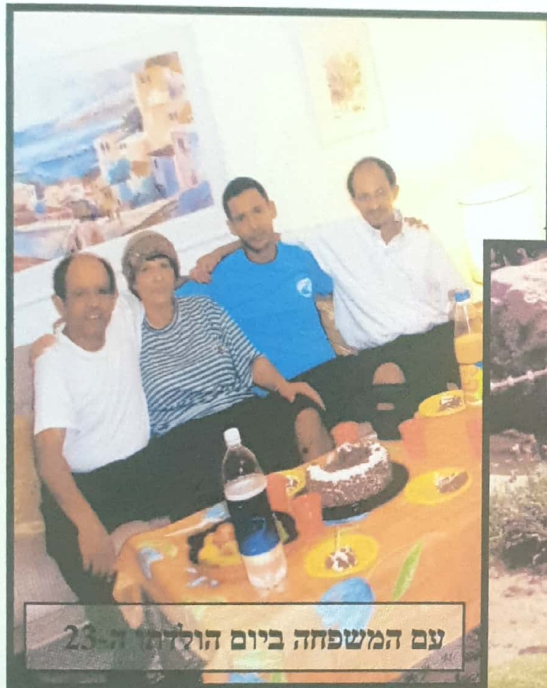
והאני כפרופטות
בית עליצור

עמית ומשפחתו

עמית כתינוק עם סבא זכריה ז"ל

עם המשפחה ביום הולדתו ה-23

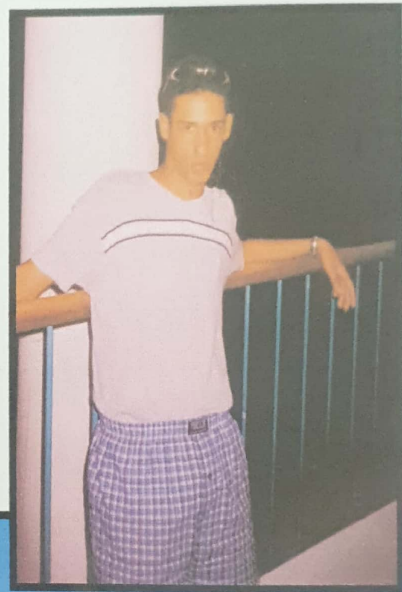
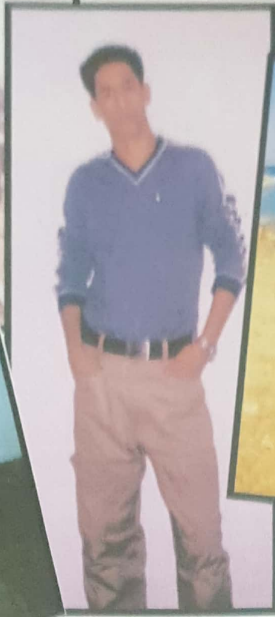
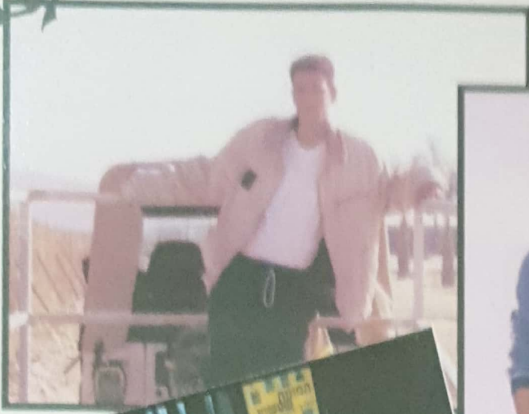
עמית ומשפחתו האהובה

בבר המצווה של האהוב

עמית בנעוריו..

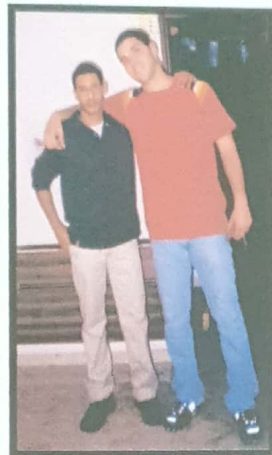
לצה"ל

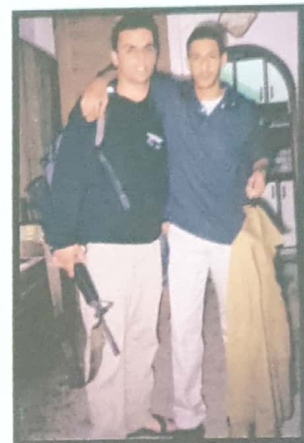
במסיבת

גיוסו

עמית

עמית וחבריו לסיירת גולני

אני מקום שלי
בני דניק שלי

סיירת גולני

16.9.03
כשצוים על דרך חדשה,
לא תמיד יודעים לאן
תופים ולסצמים אין
מרידה, צריך להמשיך
ללכת.
לכן, שם את אין אנו
יודעים לאן נעים ולהיכן
מושכת הדרך, יש לזכור
מה שרם לנו לצאת ולמה
סבל התחלנו ללכת.

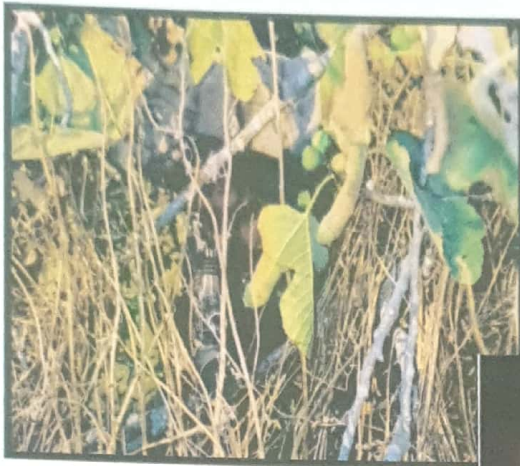
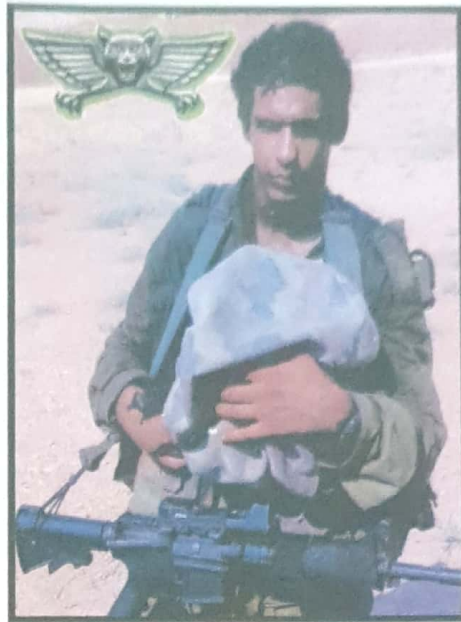

1103 קופי

במסע אב"כ

במית כלוחם בסיירת גולן

מעשה בארבעה אנשים

היה היו ארבעה אנשים: כולם, מישו, אף אחד וכול אחד.

היה הייתה משימה שעל כולם לבצע המשימה הייתה קשורה באדם שהיה יקר לכולם, אף אחד לא פקפק בכך. כול אחד יכול היה לבצע אותה, אבל אף אחד לא עשה שום דבר. כול אחד חשב שמישו יעשה אותה אבל אף אחד לא עשה. כולם כעסו על מישו כי אף אחד לא ביצע את המשימה. כאשר כולם הבינו שטעו וכול אחד חשב שהוא היה צריך לקחת יוזמה כבר היה מאוחר.

במסע-דוחף את החבר'ה

בסיס אגוז

כקצין אמלח

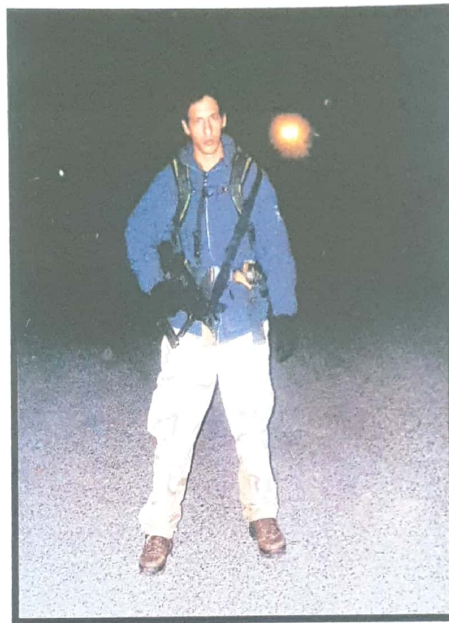
ביחידת אגוז

עמית והאמלחיה בה שירת

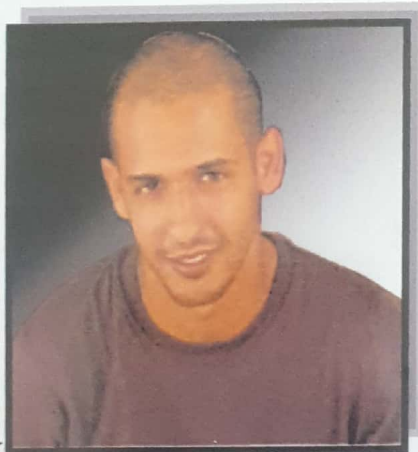

עמית וחברים לאמלדה באנו

עיר מגוריו וביתו של עמית בכרמיאל

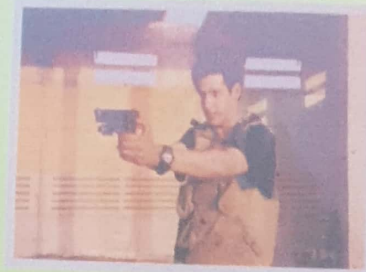
העיר כרמיאל

תעודות ומגני הוקרה

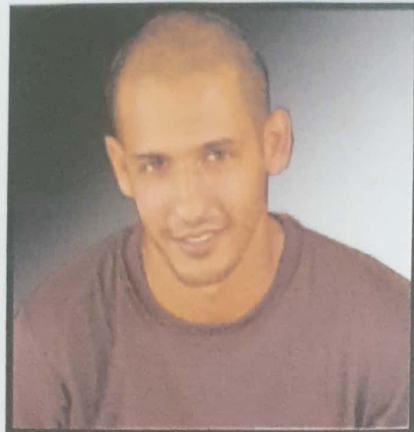

"לכל מקום שנרצה
בכל דרך שנבחר"

בהצלחה בהמשך,
ממשפחת סירת גולני

עמית עמרן ז"ל
1983-2007

רא"ל גבי אשכנזי-הרמטכ"ל

מכתבי תנחומים

צבא
ראש
ההגנה
לישראל
המלכית
1915 - 7
התשס"ז
2007
24 במאי

משפחת עמר

אייזק באגלס על מות יקירכם, רב-סמל עמית עמר, זכרו לברכה, אשר מצא את מותו ביום
ט' באייר התשס"ז, 27 באפריל 2007.

עמית, זכרו לברכה, שירת כקצין אמלי"ח למסבי לרימון ביחידת "אגוז" שבחטיבת "גולני"
של עוצבת "מנשה", אשר בפיקוד הצמון.

מפקדיו של עמית מספרים, כי היה לוחם אמיץ שחזתאמין בחריצותו ובמסירותו לתפקידו.
עמית נלה במשימות אחריות ויצירתיות. הוא תואר כאדם מעיס הליכות שזכה לאהבתם של
חבריו.

דואב חלב על מותו של עמית בטרם עת.

זכרו יחיה נצור בליבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדע עוד צער.

אורי כהנא

גבי אשכנזי,
ראש המטה
רב-אלוף הכללי

צבא
ההגנה
לישראל
יח"ד
01044
התשס"ז
2007
07 במאי

משפחת עמר, היקרה,

יקירכם, רב-סמל עמית עמר, זכרו לברכה, מצא את מותו ביום ט' באייר התשס"ז,
27 באפריל 2007.

עמית התנדב לשרות סדיר בסיירת "גולני" ולקראת שחרורו החליט להמשיך בקבע על תקן
קצין אמלי"ח למסבי לרימון של יחידת "אגוז".

עמית היה איש עבודה מסור, מקצועי, נחוש ואסרטיבי אשר חזתאמין בראש ובראשונה
בדמות הלוחם שהייתה טובעה בו. עמית ידע תמיד למצוא פתרונות ולהוות גורם משפיע
ובמשמעותי בתחום עיסוקו ביחידה.

כל המפקדים, הפקדים וחוזרים שאתם עבד עמית מתארים את המסירות האין-סופית,
את היצירתיות, הדבקות עד להשלמת המשימות. מחד, עמית היה איש מעש אסרטיבי,
מאידך, עדין נפש, מדבר בנעים, מקשיב, צנוע בהליכותיו ומכבד את הוולת.

זכינו לשרת עם אדם, חבר ולוחם למות.

אנו מבקשים לחושית לכם יד מתבקת ולב אוהב ולהבטיח כי יחידת "אגוז" תצעד לצידכם
לכל אורך הדרך.

מי ייתן ולא תדע עוד צער.

יהי זכרו ברוך.

יניב עשור,
מפקד
סגן-אלוף
היחידה

סא"ל יניב עשור-מפקד יחידת "אגוז"

דברים לזכרו – יואל עמרן ביום הסרת הלוח באתר ההנצחה של אגוז בקלעת-נמרוד

לא רוצים להאמין שאדם כמוך עמית שמחייך וחושב כל הזמן איך להציל את העולם, איך למנוע שלא יהיו נפגעים, איך ליצור מצב שאדם רואה ואינו נראה על זה חלמת, לא מעכלים שהאיש הטוב שעוזר כל הזמן שהצליח להגיע לכל מקום איננו. אני עומד ומסתכל מסביב ולא מבין שהכול פה שייך אליך בטח גם אתה לא מבין בטח אם היית כאן היית מחייך בשקט ומגרש את כולם הביתה בטח לא היית מבין על מה כל הבלגן ולמה כולם מתאספים. אני רוצה שתדע, אנחנו כאן בשביל עצמנו ובשביל לראות שלא ממש הלכת. בשביל לראות שמה שחלמת ממשיך להתקיים אנחנו כאן בשביל לזכור את החוס שלך בין אבני הבזלת השחורות המקבלות את חום השמש את האור שבך, אנחנו כאן בשביל להרגיש אותך. להנצחת עמית המשמעותי ביותר לחיות אותו את מידותיו גם כשהוא כבר לא בין החיים. מחובתנו להמשיך דרכו, עלינו לקחת את התכונות של עמית וליישם אותן בסיטואציות בהן הן נדרשות. ואולי זו תהיה הנצחת זכרו המשמעותית ביותר, לחיות אותו את מידותיו גם כשהוא כבר לא בין החיים.

בין סלעי הבזלת חקוק שמך
שקט הרוחות מנשבות השמש זורחת
חורף-וקיץ,
שקט-לא מדברים הסלעים
הם משדרים עוצמה.
יש בהם עוז וענווה
ואני מצטט- כתבו רונן-וניר,
"עמרן עמית."

אין אנו אנשים של דיבורים או סיפורים (ואני מוסיף שקט)
היינו ביחד במקומות שהורגלנו לא לדבר עליהם
לספוג אותם בתוכנו כחלק משליחות שאנו מאמינים בה,
רק רצינו לומר לך שאנו אוהבים אותך, ושהיה לנו כבוד לעמוד לצידך ברגעים חשובים בחיינו.
חברך מהיחידה רונן וניר."

חבריו מעידים שלעמית הייתה נחישות עקשנית לביצוע משימה על הצד הטוב ביותר ולפעמים עד קצה גבול היכולת כמו סלע העומד איתן בפני רוחות מנשבות וגשם סוחף.

הרב קוק כותב (הראי"ה קוק)

מי שאין נפשו משוטטת במרחבים
מי שאינו דורש את אור האמת והטוב בכל לבבו
איננו סובל הריסות רוחניות
אבל-אין לו גם בניינים עצמיים
הוא חוסה בצילם של הבניינים הטבעיים
כמו השפנים שהסלעים מחסה להם
כמו
אבל האדם

מי שנשמת האדם בקרבו
שמתו לא תוכל לחסות כי אם בבניינים שהוא בונה בעולמו הרוחני.

ת.נ.צ.ב.ה

אוהבים אותו כל המשפחה, כל החברים וכל מי שהכיר אותו.